

og under en Fæltbefæstning. Det er af den Art Foranstaltninger, som, naar de ikke vedtages paa lovlig Maade, men det ene Thing vedtager dem, saa kan man ikke altsor meget regne Ministeren det til Onde, om han lader dem udføre; men i ethvert Tilfælde har Landstthinget i sin Afstemning ikke lagt nogen Tilskyndelse til at gjøre det provisorisk. — Det ærede Medlem sagde, at det ikke var nogen heldig Maade at komme til en saglig Behandling paa, at man forlangte Indrømmelser og sagde, at man ellers vilde gjøre det provisorisk. Det er imidlertid ikke det, som jeg har sagt; hvad jeg sagde, bundede i den Paastand, i den Sætning, som jeg altid skal vedkiende mig, nemlig at det vel altid er en stærkt Ret stadig at kunne sige Nei, men naar den bliver brugt for meget, taber den i Betydning, og derfor skal man ikke blive ved med at sige Nei til det Yderste, naar man er flog. — Jeg har ikke noget Særligt mod Jernbaner, hverken i Sjælland eller noget andet Sted; forresten er jeg selv Syde, saa jeg kan unde Sjælland Alt, hvad det har faaet af Jernbaner. Men efter min Mening bør Staten ikke indlade sig paa at trække en hvilkensomhelst lokal Interesse ind med og forsyne enhver Egn med Jernbaner, og hvor vidt man er tilbøielig til at gaa den Retning, kan man se af de Forslag, som ere stillede i det andet Thing. Saaledes at lægge Jernbaner overalt har Staten ikke Raad til, og det kan heller ikke forlanges. Jeg har Ret til at sige, at naar en Jernbane ikke har mindste Udsigt til at betale sig, saa bør man ikke gaa ind paa den, medmindre den tjener ligefremme Statsformaal; men derom har der jo i mange Tilfælde ikke været Tale.

Naar det ærede Medlem vilde forsvare, at man undlader at sætte Brændevinsafgiften op og lægge Skat paa bairersk Ol, dermed, at det væsentlig var den uformuende Befolkning, som nød disse Drikke, saa kan han have Ret i, at den uformuende Befolkning nyder en stor Del af dem, men den velstaaende Del af Befolkningen bruger dem ogsaa, og i hvert Fald beror det paa ethvert Menneffe selv, hvor Meget eller hvor Lidt han vil drikke. Man kan ikke kalde den Beskatning uretfærdig, som sker gennem Tolden, thi Enhver i Befolkningen har det selv i sin Magt at bruge saa Meget og saa Lidt, han vil. De første Livsformødenheder bør være fri for Told for at være lige billige for Uformuende og Formuende, det er ganske rigtigt; men Alt, hvad der henhører under Nyhedernes Omraade, er Staten berettiget til at tage den Stat af, som den kan faae; thi det maa forudsættes, at saavel den Ene som den Anden har bedst ved at afholde sig

derfra, og det er det, man maaste kan opnaa ved at forhøje Skatten, og det vilde virkelig være til stor Gavn for Befolkningen. — Det ærede Medlem mente, at Hovedgrunden, hvorfor den franske Krigsminister havde saa let faaet Bønge til Befæstninger, var den, at Frankrig ikke havde nogen Estrup. Ja, jeg troer, at det gerne kan siges, at det er Frankrigs Ulykke, at det ikke har nogen Estrup. Men iøvrigt ved jeg ikke, hvilket System det ærede Medlem indbefatter under dette Navn. Det er Navnet paa en Mand, der tidligere trods Nogen var populær netop i Sjælland, og som Sjælland ogsaa skylder nogle af sine vigtigste og bedste Bæner. Han har ikke, mig bekjendt, vedkiendt sig noget andet System end det konstitutionelle, men Anvendelsen heraf maa naturligtvis rette sig efter Forholdene. Der er intet konstitutionelt System i Verden, hvorefter et Ministerium, der repræsenterer et Mindretal, ikke maa regjere. Det ærede Medlem regner nu Flertal og Mindretal paa en besynderlig Maade. Det er saaledes altsor beskeden af ham, at han, skjøndt han er Medlem af Landstthinget, slet ikke regner Landstthinget med. Jeg skulde imidlertid tro, at Landstthinget ogsaa er en Folke-repræsentation, og Regningen er dernæst ikke gjort op ved at sige, at der er 75 paa den ene Side og 25 eller rettere 27 paa den anden Side. Naar Valgresultaterne op-tælles, saa skal det ærede Medlem se, at Flertallet — der vel er paa hans Side, det skal jeg ikke nægte — ikke er saa meget stort, og det vil blive mindre Dag for Dag, jo længere den Nei-Ret bruges til at standse næsten den hele Lovgivning.

J. Pedersen: Jeg skal ikke komme ind paa en længere Forhandling, naagtet det ærede Medlems Foredrag kunde opfordre dertil; men et Par Bemærkninger anser jeg det dog for nyttigt at gjøre. Jeg har ikke sagt om de flydende Forter i sin Tid, at man skulde flytte omkring med dem i Vandet eller lægge dem paa Landsgrændsen. Det antager jeg ikke nogensinde har været Folkestthingets Mening; jeg har udtrykkelig sagt, at hele Forhandlingen om de flydende Forter foregik, førend jeg blev Medlem af Rigsdagen, saa det kan være, at jeg ikke har opfattet det rigtigt; men jeg vil imidlertid indtil videre tro, at Tanken virkelig var den, at man vilde holde sig den Mulighed aaben, at man kunde anvende disse flydende Forter andre Steder end netop til Beskyttelse af Rjøbenhavn. — Det ærede Medlem sagde, at de provisoriske Foranstaltninger ikke ere trufne paa Grundlag af Landstthingets Af-